

Bayer Zsolt: Karácsony után

2012 december 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Egyszer jó volna karácsony után szeretni a Jézust. Hogy ne legyen ünnepélyes és ne legyen muszáj. Mert ez a világ esküdt ellensége lett minden pátosznak és minden muszájnak.

Persze nagy kérdés, hogy muszáj-e megfelelni a kornak. A világnak. Az a nagy kérdés, hogy számít-e a világ

bármit is.

Valószínűleg nem számít. Talán ez az első kor, amikor éppen csak a világ nem számít, kicsit sem.

Persze, a világ már ezerszer készült önmaga végére. Sok-sok generáció gondolta már, hogy ? a legutolsó. Mindenféle civilizációk, kultúrák, korok és világok lettek oda, t?ntek el, ballagtak tova az id? poros országútján – mégis bátran elmondhatjuk, hogy a világ még soha nem volt olyan közel önmaga végéhez, mint most.

És most sem azért, amiért gondolják oly sokan. Nem a sokaságért, ami lett az emberiségből. Nem azért, mert hétmilliárd embert nem tud eltartani a Föld, legfőképpen úgy nem, ahogy mostanában létezzük. Nem az atomfegyverek miatt. Nem az üvegházhatás, nem a környezetszennyezés, nem az óceánokon úszó szemétszigetek, nem a mértéktelenség, a kapzsiság, a gyűlölet, az ostobaság, a szegénység, a nyomor, a bánat, a kilátástalanság, a szenvedés, az igazságtalanság és a szenny miatt. Nem. Ezek egyidősek az emberiséggel. Ezek az ember attribútumai.

A világ csak azért áll most a legközelebb önmaga végéhez, mert az emberiségnek nincs lelke többé.

Ez az újdonság a mában. Hogy nincs lelkünk többé.

Persze, egyenként van. Mindegyikünk kikérné magának, hogy nincs lelke, mert hát van. Mindannyian szeretünk, küszködünk, talán még hiszünk is valamiben – mégis olyanok lettünk, mint a Jézus és Barabás történetben. Hogy egyenként mindannyian Jézust kiáltunk, de összességében mégis Barabás hallatszik.

S mindez ránk igaz, sajnós, büszke európaiakra és a büszke amerikaiakra. A nyugati világra.

A Kelet mélységes mélyen hallgat. Önmaga kiismerhetetlenségébe és tömegének biztos tudatába burkolózik.

Hallgat a Kelet.

Olyan a mosolya, mint a kínaiaké: nem tudhatsz róla semmit sem, és kívülállónak semmit sem jelent.

Olyan a Kelet mosolya, mintha a mi halotti torunk lenne. S mindeközben mi még mindig azt hisszük, hogy boldogok vagyunk, s legfőképpen büszkék. Csak azért, mert nem merünk szembenézni önmagunkkal. Nem merünk szembenézni halálos betegségünkkel. Jézustalanságunkkal, hitetlenségünkkel, lelketlenségünkkel, önpusztító életünkkel.

Nem merünk mi már szembenézni semmivel sem.

S megint túl vagyunk a karácsonyon. Jézustalan, megváltatlan karácsonyunkon. Na nem egyénenként – egyénenként mindnyájan megéltük a Megváltó születését. Csak összességében maradt el ismét a megváltás.

Összességében ott vagyunk mindannyian a brüsszeli karácsonyi „installációban”, amely a karácsonyfa helyett készült.

Azért az installációért fogunk elpusztulni.

És azért is fogjuk megérdemelni.

De a pusztulásig van még valamennyi idő. Érdemes lenne megtérni. Ha lenne hová.

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló
